

Norges tak 6 - 12 juli 2008

Ja ha så var det dags att verkställa en dröm igen, jag säger igen för en av mina drömmar som jag verkställt är att ta mc-körkort. Att få köra motorcykel utan handledare är nu en verklighet som jag har levt med i drygt 3 år. Under de senaste åren har jag vid ett flertal tillfällen fått se bilder från, och hört berättas hur vackert det är i Geiranger med omnejd. Mina nära vänner har berättat med sådana ord att jag förstått att det måste upplevas. Nu föll det sig så att jag hade möjligheten att komma med i den tur som var planerad och genomfördes i SMC regi med Hans Rönnegård och Göran Svensson som guider.

Eftersom jag har haft möjlighet att vara med vid andra tillfällen så har jag ett hum om vad som behövs i packningsväg. Jag bestämde mig för att ha så lite som möjligt och jag lyckades ganska bra med den föresatsen.

Så blev det äntligen dags, söndagen den 6 juli började resan, efter en gemensam frukost i Gagnef med lätt duggregn som tilltugg började färden med 17 förväntansfulla deltagare, fördelade på 15 motorcyklar av olika modeller och storlekar. Frågan första dagen var; regnkläder på eller inte? Det verkade lätta, så starten skedde utan regnkläder, det gick bra ända tills 15 km före Evertberg där himlen öppnade sig och det var som metrologerna uttrycker sig " riklig nederbörd". Det var periodvis långa raksträckor utan vägkorsningar, men för den skull är det ingen garanti, utan det kan dyka upp oförutsedda saker från sidan. En stor fågel som inte hunnit lyfta, utan med full fart är nära att flyga in i vindrutan var en överraskande upplevelse, lyckligtvis hann "vråken" eller vad det nu var att vika undan i sista sekund.

Fikastoppet i Evertsberg kom verkligen till sin rätt, både till det yttre och inre. Efter en skön paus inomhus var det inget val, utan det var regnkläder på, för att på ett drägligt sätt nå Sälen och sista tankningen på svensk sida. Det visade sig att påtagandet av regnkläder inte var helt bekymmersfritt. Några med tajta overaller behövde handgripligen hjälp av flera händer för att kränga overaller över axlar. Ett "skohorn" eller potatismjöl för ändamålet hade varit till stor hjälp.

Sälen passerades i ett väder som hör senhösten till, 7 grader och regn hade vi bakom ryggen när vi kom in i Norge. Efter lunchstopp i Trysil blev temperaturen lite behagligare och eftermiddagspasset fram till Elverum fungerade bra. Vi hade innan start gått igenom förhållningssätt mm. i körandet. Detta blev det koll på då jag upptäckte som andre person i mc-ledet att jag inte knäppt min hjälm. Jag hade en lämplig raksträcka där jag stannade och hela ledet for förbi och stannade framför mig, där det var ännu bättre att stanna. När hjälmen var fixad tog jag åter min plats och färden fortsatte.

I Elverum hade vi hytter på en camping efter Glommas strand. När fördelning av hytter var gjort och det som skulle av motorcyklarna var intaget, och en varm skön dusch var avklarad promenerade

sällskapet av nöjda mc-åkare ner till "byn" för att få i sig en bit mat. Vi fann en restaurang med div. utbud, och alla kunde välja efter eget önskemål. Återigen påmindes jag om att den norska kronan är "dyr", inte bara det att kursen är till norrmännens fördel, deras prissättning är också hög, men pizzorna var stora så vi tre som delade på en blev mätta och belåtna. Så var det dags för återpromenaden, följt av att komma i säng. Ett par gånger under natten vaknade jag av att det regnade enormt. Plåttaket på hyttan gjorde ju inte ljudet mindre förståss, men tanken slog mig att

jag ställt mc:en till hälften under taket, som inte hade hängrännor, vilket i sin tur gjorde att allt regn från taket kom ner på min cykel och att det skulle göra marken mjuk och att cykel skulle tippa..... med dessa tankar går det inte att sova, det var bara att snurra ur sidenreselakanet och kolla.

Jo då jag hade ställt mc under det värsta takdroppet, men den stod...., bara att krypa till kojs igen och sova en stund till. Det var knapp det gick att urskilja alarmet i telefonen från regnljudet när det var dags att vakna. Det var inte ett stilla duggregn utan ett ihållande hårt regnande. Hytterna var utrustade med ett förlängt tak vilket gjorde att det gick bra att inta frukosten utan att bli blöt. Dagens första etapp fick börja med full regnmundering.

Förmidagsfikat vid Storstenen intogs utan att lätta så mycket på hjälm och kläder. I detta läge inser jag att det är skillnad på förutsättningar när behov ska uträttas, det var lite mer omständligt för oss kvinnor, så alternativet blev att hålla igen.

Den långa raden av motorcyklar tog sig i samlad tropp till Enden i kanten på Rondane. Här serverades vi något som verkade vara mycket fint fläskkött som var kokt till stora bollar, tillsammans med potatis och lingonsylt lät jag mig väl smaka. Det var blandat i

omedömet om denna maträtt som normännen kallade Medisterkaker. Norrmännen kan göra naturen och utsikten tillgänglig, här vid Sohlbergsplassen med vy mot Rondane har cementblandarna gått varma för att turister som vi ska kunna njuta av detta vackra land.

Nu börjad landskapet ännu mer att likna Norska fjäll, vi klättrade långsamt upp mot höjderna vid Hjerkkkin. Här var vi före regnet, vilket inte kom ikapp oss utan höll en annan bana. Färden fram till Dombås var en vacker resa. Vi åkte förbi "vår stugby" för att åka ner till centrum och tanka, det verkade som att alla som kom till Dombås hade planerat det samma, det var kö vid tankningen, sen när vi skulle ut på vägen var det nästan "kört", en oändlig ström med bilar passerade. När väl en chans kom, gällde det att se den. Alla tog sig så småningom ut från macken och i samlad tropp nådde

vi våra hyttor. Utsikten från Ljoshaugen låter oss förstå att Norge är ett vackert land. Det blev en lugn eftermiddag, men den första tiden gick åt att konstruera olika alternativa lösningar på hur man kan hänga upp handskar, buffar och halsdukar på tork med hjälp av fönsterhakar. I detta landskap är det en otrolig blomsterprakt, här blommar allt på samma gång. Det jag är van att se som försommarblomster för att sedan avlösas med högsommarblomster, blommar

samtidigt här. Hundkax, midsommarblomster, lupiner, klöver och ängsklockor blommar i en salig blandning. När det blev middagsdags valde jag att vara kvar vid hytterna och "bara vara", när det flesta i sällskapet "entrar" centrum för ett matintag.

Natten bjöd på god sömn, utan ljudet av regn, på morgon sken solen, och de manliga personerna som praktiserat morgonduschning visade upp bara överkroppar för att tydligt markera att det var bra väder, med behaglig temperatur. Frukostrutinen har "satt sig" något och morgonsysslorna med att packa cykel och städa boendet gick riktigt snabbt. På utsatt tid kl 9.00 var gruppen klar för avfärd. I en lång rad ringlade vi iväg för att under eftermiddagen nå några av resans "höjdpunkter" nämligen Trollväggen - Trollstigen - Örneveien- för att på eftermiddagen komma fram till denna dags etappmål: Geiranger.

Förmiddagsfikat med kaffe i termos och en "dubbel" lompa satt fint vid foten av Trollväggen, dessa gigantiska väggar, med toppar som mätte 1797 m ö h, som mötte oss efter en körning i en lummig dalgång. Efter en bra paus, så var det både skönt och roligt att sitta på mc:en igen. Vid nästa stopp

var vi vid Trollsagens början. Med fascination följde jag vägens slingriga bana upp för berget. Vägens kurvor är en sak, det andra är att det är många fordon som ska vägen upp eller ner, bilar, bussar och cyklister ska samsas om utrymmet. Det är "fri åkning" upp, vilket underlättar, 15 motorcyklar i samlad trupp är nog inte vad mötande bussar vill ha. I tryggt sällskap

börjar jag klättringen upp, låg växel och blicken höjd för att vara beredd på möte. De långa "slagen" ger körandet ett lugn och det var värre att stå nere och titta uppåt, än att köra. Uppe på toppen var kommersen stor, massor av turister som rörde sig mellan försäljningsstånd och utsiktsplatå, samt bilar, cyklar, motorcyklar, bussar i en salig blandning utan något större system på hur de har parkerat.

Efter denna höjdpunkt fortsätter det en bit till uppför innan nerförsluten kommer, som mynnar ut i ett stort odlingsdistrikt. Här är det jordgubbsland, så långt ögat kan nå, mitt i detta landskap finns ett trevligt ställe, Valldal, där stannar vi till för att njuta av dagens lunch. Vi möts av

engelsk/polsktalande personal men menyn är på norska så det blir inga problem att beställa kyckling med pommes frites. Däremot så funderar jag efter en stund om det är slut på råvarorna, eller så har det glömt bort oss, men maten kommer så småningom även till mitt bord. Nu är det körning i havsnivå och efter en stund är det dags för första färjan, den talar om att den tar oss mot Geiranger. Vi lämnar Eidsdal och tar oss långsamt upp mot höjderna som avslutas med utsikten ner mot Geiranger. En vacker vy med den gröna fjorden och två stora vita kryssare som ankrat så långt in det bara går, med snöklädda fjäll högt bakom blir det vårt första "levande" vykortsobjekt. En paus med begrundande av detta vackra hinner vi med innan Örneveien med sin slingrande väg, ska ta oss ner till dagens mål, Geiranger. Örneveien visar sig vara

en Trollstig i miniatyr, lika kurvig, men med kortare slag. Väl nere stannar vi på en liten avfart och bara tittar och andas efter en koncentrerad körning. För min del väntar något av resans höjdpunkt, jag ska få träffa min dotter som jobbar i Geiranger. På grund av lite andra omständigheter än vad som är normalt med mc-tur har vi för tillfället tillgång till följevagn (filmteam). Utan några större övertalningsförsök åker filmkillarna och hämtar henne.

Kvällens övernattningsställe visar sig ligga på Dalsnibba sidan av Geiranger, så vi mobiliserar en gång till och tar oss de sista 2 km fram till hytterna. De

ligger på en sluttning med en otroligt fin vy mot Geirangerfjorden, och det är bara att instämna med alla andra som varit här, att det är oerhört vackert. En kväll med pizza, sol och en störtskur gör att jag mår gott. Den kraftiga regnskuren förvandlar utsikten till en scen i grå/vitt med ljusgenomsläpp. När regnet är över är det en fräsch grönska som

återkommer. Nöjd med allt detta vackra kontrastfyllda, med fjäll och fjord som landskapet presenterat för mina ögon är jag full av förundran och somnar skönt.

Nästa morgon följer samma rutin som tidigare morgnar. Med den gröna

Geirangerfjorden i bakgrunden och en klarblå himmel, bäddare det för en bra start av dagen. Zick-zack vägen upp till Dalsnibba är av Trollstigentyp, fast med mera gröna hedar runt. Fäbostugor i grupp förhöjer känslan av norska fjäll. Dalsnibba bjuder på en vacker utsikt med snöhöjderna runt, och

Geirangerdalen nedanför, det är mäktigt, på 1500 m.ö.h. så blir det vyer som jag är ovan att se. Det isflaksfyllda vattnet vid Djupvasshyttan visar att snösmältningen inte är klar än. Vi lämnar Djupvasshyttan och åker genom ett vackert landskap med en slingrande väg mellan snöfläckarna, plötsligt överraskas jag av en tunnel, jag var helt oförberedd och fick snabbt upp visiret för att kunna dra ner de mörka solglasögonen.

Väl ute ur tunneln möts vi av en ny dalgång och en informationsskylt "Sogn av fjordarna". Här finns

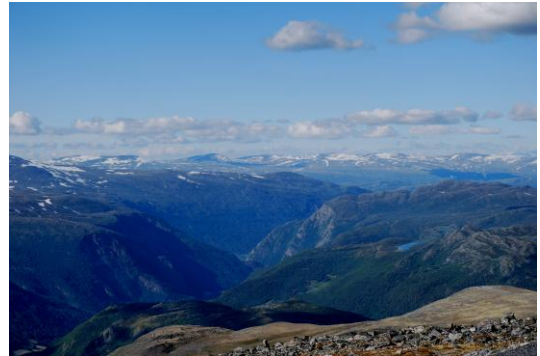
det åter en mängd får, de verkar helt obekymrade över den uppmärksamhet vi visar dem. Nu tar vi av till vänster, en smal väg med många kurvor för oss till Strynfjället och sommarskidåkning. Det finns skidentusiaster även denna dag, men vi står över skidåkningen. Nu fortsätter mc-tåget på en smal kurvig grusväg, jag upplever det som att de bilar vi mötte är betydligt mer kända med vägen än vad jag är, eftersom jag uppfattar det som att de kör fort vid möten. Den kurviga vägen kommer fram i Grotli där det blir en lunchpaus. Ner till Lom väntar nu ca 6 mil väg, mestadels med nylagd asfalt, hela vägen kör vi parallellt med en

grön älv. När vi närmar oss Lom ser jag skylten "Flåkløypa" och förstår att den måste ha stått modell för filmen "Flåkløypa Grand Prix".

Lom är ett myller, här verkar det som att förnödenheter av alla former ska fyllas på. Jag hittar till mitt boende, (av en anledning kom jag senare än de andra). Motorcykeln blir ett ypperligt vädringsställ och jag kan hänga upp mina svettiga kläder på lite luftning. Det blir inte så lång andhämtning, eftersom det i

programmet ligger inplanerat en frivillig tur till Galdhøpiggen. Denna tur vill jag inte missa, så efter en kopp kaffe och macka blir det dags att dra på mc-kläderna igen. Turen upp till Juvashytta gick bra, bommen var inte samarbetsvillig, men en mc är ju smal.

nerfarten var ytterligare en manifestation på Guds skapelse. Sitta som en liten prick i detta stora och bara njuta av allt detta vackra runt var en lisa för själen. När kaffet var slut och "lompan" uppäten och ögonen inte kunde ta in mera av allt det vackra var det dags att fortsätta vägen ner, med låg fart och hjälp av motorbromsen.

Kvällen i Lom använde jag till att gå runt och titta lite. En livlig älv flyter genom samhället, ett ljusgrönt skummande vatten forsar alldeles bakom campingen. En gångbro förbinder campingen med centrum och den gamla kyrkan. I kvällsljuset blir kyrkans mörkbruna trä otroligt vackert och drakhuvudena på kyrkans tak tecknar sig skarpt mot den blå himlen. Åter en dag med

massor av vackert på näthinnan att ta med sig in i sömnen.

Så en ny dag, av en anledning så var jag med i ett annat upplägg än vad som gällde övriga gruppen. Först vid 11:30 fortsatte turen mot fler av "Norges tak" för tre av oss.

En åktur i dalgångar, över Sognefjell, längs med och över fjordar, med vägar och nedförsbackar som var

tvärare och brantare än några av de tidigare körda. En höjdpunkt var vägen från Laerdal till Aurland över fjället. Efter en paus här var det "lågland" med Norges

längsta tunnel, 24 km med tre upplysta rum. Någon gång under denna dag var det en sträcka som gick i en dalgång där det inte gick att förutsätta var vägen gick, det var som att vara i en lång kurvig, grön korridor som på kort varsel öppnade upp sig lite åt gången.

Nu började tröttheten att komma, jag hade lite svårt att till fullo uppskatta den sista krokiga vägen på dagens körning, men jag vill inte ha den ojord. Här var vägen riktigt smal med klippblock ut i vägen.

För några år sedan gick det långtradare här, men de fick köra mitt i vägen eftersom berget går ut i körbanan, vägen var en del av den gamla E16. Vid Borgund, strax efter den gamla stavkyrkan löpte den ut på nya E 16, här var också dagen etapp slut. Vi som kom senare kom vid 19.30, så var det gott att äta lite och komma till ro. Jag fick bo i ett blått hus!!! Efter en intressant kvällsdiskussion med de medboende var det skönt att koppla av och sova.

Sista heldagen i Norge, landskapet förändrades och ju längre öster ut som vi kom, desto mer känns vyerna igen. Vägarna däremot har förhållandevis bättre beläggning och mera kurvor än det jag är van från hemma. Men i trakterna ner mot Hemsedal och vidare mot Gol är det fortfarande fjällnatur. Däremot verkar det som om den svenska sommaren kommer oss till mötes, då det blir full regnklädesmundering i Hemsedal. Delar av de kurviga vägarna är fortfarande framför oss. Från Dokka till Moelv bjuds fin mc-åkning. Efter en dag med mycket regnande känns det bra att komma till ett boende med veranda och utskjutande tak, där rengställ kan få hänga och droppa av. Att det finns ytor inne i stugan att bre ut annat fuktigt är också av högt värde. Därtill att det finns dusch i stugan gör det hela perfekt. Detta perfekta upplevdes i Ringsaker, vid kanten av Mjosa. Nyduschad, torr och varm får jag gå tillsammans med de andra för att äta och avsluta en fantastisk resa, det känns både roligt och vemodigt, men man ska ju sluta när det är som bäst, sägs det.

Redan före den gemensamma frukosten, har några deltagare gett sig av och gruppen krymper till antal. I Elverum kommer nästa avhopp. Sista dagens etapper växlar mellan skurar och uppehåll, men det är grått. Vi stannar till strax före gränsen, resans fulaste rastställe, men där bjuds vi på en springtävling med mc - BMW vinner! Efter Björbo är det sex motorcyklar kvar som entrar utgångspunkten, Gagnef på lördagens eftermiddag, nöjda och belåtna. Jag får sällskap de sista milen till Falun, där min resa slutar, medan min följeslagare ska ta de sista milen till Umeå....., men inte i kväll!

Katarina